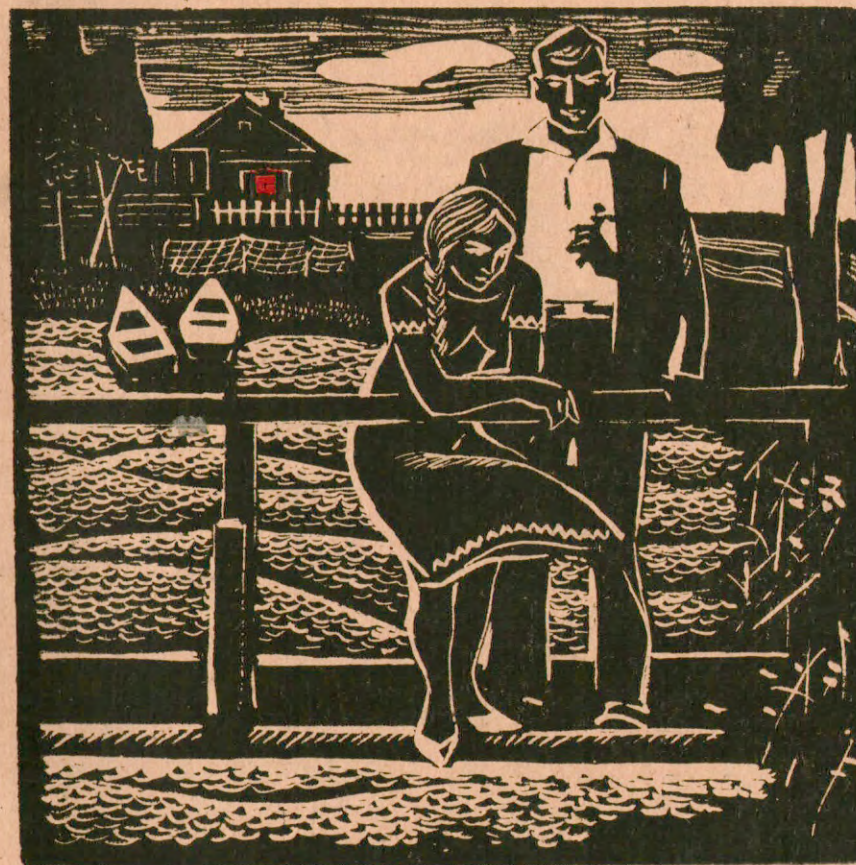

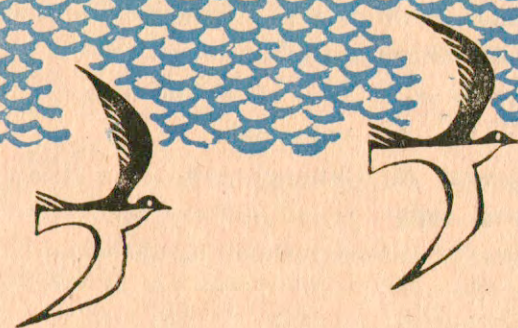
Угел 1

игел

ЯШЬЛӘРНЕҢ
ӘДӘБИ АЛЬМАНАХЫ

1

ТАТАРСТАН
КИТАП НӘШРИЯТЫ
КАЗАН 1970

БУ САНДА:

В. И. Ленинның тууына 100 ел тулуга

Г. Рәхим, Ф. Шәфигуллин шигырьләре

Татарстанның 50 еллыгын каршылап

Ә. Рәшитов, Р. Мингалимов, З. Шакиров әсәрләре

Проза, драматургия, поэзия

М. Маликова, Х. Хәлилов, Ф. Садриев, К. Сибгатуллин,
И. Бәдертдинов, Зөлфәт, Г. Сәгыйров әсәрләре.

Әдәби берләшмәләрдән

Түбән Кама. «Кама таңнары» нәрсәләр вәгъдә итә?

Р. Хисмәтуллин, К. Гыйльмуллин, З. Сәмигуллин, Ф. Сафин, Р. Имаев, Ф. Гыйззәтуллина, Н. Нуретдинов, М. Хәбибуллин.

Казан дәүләт университеты яшьләренә сүз бирелә

Р. Хужин, Р. Ягъфаров, Р. Бәшәров, К. Шәйхетдинов.

Тәнкыйть-библиография, әдәбият тарихы

М. Госманов, Х. Зарипов мәкаләләре

Сәнгатьме, фәнме, әллә!..

Б. Галиев. Музыканың төсе

Яшьләр көлә

Т. Мин, К. Шәйхетдинов пародияләре

Ф. Шәфигуллин, М. Мәһдиев, М. Маликова, В. Нуруллин кебек үзенчәлекле яшьләрдән башка тулы булмас иде шикелле. Алар хаклы рәвештә үзләренә мәйдан даулылар. Язучылар союзы органы булган «Казан утлары» журналы, күләме артуга да карамастан, яшь иҗат көчләренә барысына да тиешенчә урын биреп бетерә алмый, әлбәттә. Яшь әдипләребез янына яшь композиторларыбызны, художникларыбызны, артистларыбызны, жырчыларыбызны, галимнәребезне дә өстәсәк, яңа мәйданның зарурилыгы шиксездер.

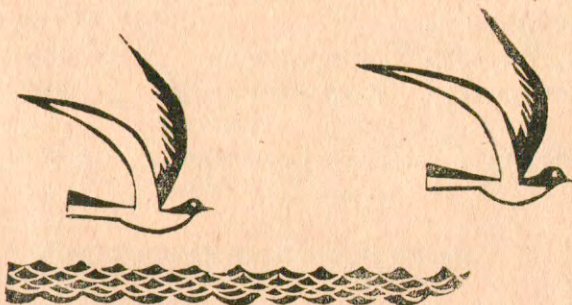
Әдәбият-сәнгать өлкәсендә алмаш тәрбияләү — бөтен жәмәгатьчелек эше. Шунлыктан КПССның Татарстан өлкә комитеты, Язучылар союзы идарәсе белән берлектә, яшьләр өчен альманах чыгаруны кирәк тапты. Моннан үн еллар элек чыгып килгән һәм кайбер сәбәпләр аркасында тукталып калган «Идел» альманахын яңарту дигән сүз бу.

Халкыбыз иҗат интеллигенциясеннән, шул исәптән яшьләрдән дә, чын халыкчан сәнгать әсәрләре көтә. Альманах редколлегиясе иҗат дәрәҗәсенең белән янып яшәүче яшьләргә бу өлкәдә зур өметләр баглый һәм аларны альманах битләренә чакыра. Кунак булып түгел, хужа булып килегез, яшь көчләр!

Хәерле сәгатьтә!

В. И. ЛЕНИННЫҢ ТУУЫНА
100 ЕЛ ТУЛУГА

ИЛЬИЧКА

Безнең буын җиргә киләсене
Ничә еллар алдан күргәнсең!
Безгә, көрәшчеләр токымына
Комсомол дип исем биргәнсең.
Мин әйтергә теләм шул токымнан
Иң гади бер вәкил буларак:
Көрәшләрдә синең васыятьләре
Безгә иң беренче чыганаҡ.
Кешеләрчә, сабыр көрәшәбез
Йодрык-мазар төйнәми генә.
Без гигантлар күтәрәбез илдә
Купшы сүзләре сөйләми генә.

Безнең өчен синең кешелегең
Иң, иң бөек өлгә буларак —
Тимер ныклык өчен синең рухың
Безгә иң беренче чыганаҡ.
Менә шулай чыныгабыз, Ильич,
Өйрәнәбез эшлеклелеккә.
Без эш белән генә турылыклы
Бу Тормышка, Идеал, Ирекке.
Шушы буын җиргә киләсене
Ничә еллар алдан күргәнсең!
Безгә, көрәшчеләр токымына,
Комсомол дип исем биргәнсең.

Фаил Шәфигуллин

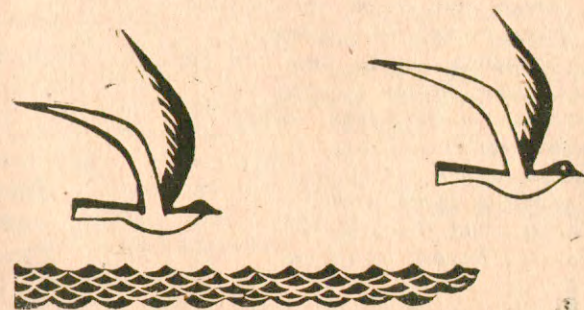
УЭЛЛСКА ХАТ

Исәнмесез, Уэллс,
Ул чагында
(Белмим ничек кенә сыйганбыз)
Ил белән бит...
Ильич күзләреннән
Карап торган идек сиңа без.
Романнарың матур...
Тик һаман да
Бер төер бар безнең күңелдә.
Хәтерлимсең, Кызыл майдан
сулышын,
Бөек Акыл тавышын Кремльдә.

Күрәлсәң дә кешелек даһиеның
Даһи сүзләре әйткән бер мәлен,
Еллар аша карый белмәдең син,
Ул күргәнне күрә белмәдең.
Чыгалмассың барыбер очларына
Плотинаялар буйлап йөгәрмә.
Романнарың матур,
Тик һаман да
Сиңа рәнжү яши күңелдә.
«Кремль хыялчысы» хақында син
Ни уйлайсың хәзер, я, сөйлә.
...Ул чагында киләчәктән килеп
Карап торган идек без сиңа.

ТАТАРСТАННЫҢ 50 ЕЛЛЫГЫН
КАРШЫЛАП

үзе жырлый алмады. Ул моны дусларына васыят итеп әйтеп калдырды, — диде әлеге юлчы.

Юллар, юллар, мине туган йорттан
Аерып ерак алып киттегез.
Житәр инде, озақ кунак булдым,
Хәзер кире өйгә илтегез...

Юлчы Мусаның әманәтен безгә житкерде. Бу жыр герой-шагыйрьнең менә шушы юлга багышланган моңлы жыры иде.

— Ә менә монысы сезнең өчен, — диде Мусаның дуслары чышмә белән сандугачка эндәшеп.

Сандугач күңелен нечкәртеп, чышмәне иркәләп, яңа жыр ағыла башлады:

Һәр иртә сандугач
Чышмәдә коена,
Бу аңа чиксез зур
Дан булып тоела.

Иркәли таң кошын
Зөбәржәт тамчылар.
Әйтчә, бу күренешкә
Сокланмый кем чыдар?

Жыр тәмам булып, жир өсте тынганда, чышмә чылтыравы бу моңны еракларга таратып өлгергән иде инде.

Бераз утырганнан соң юлчы:

— Мусаның тагын бер теләге бар иде. Үлгәч үзен менә шушы юл ба-

шына, туган жиренә күмәргә васыят әйткән иде. Чылтырап аккан чышмә тавышын, карт имәннең жылдә шаулавын, алсу таңда сандугач сайравын — барысын да тыңлармын, дигән иде ул. Ләкин явыз дошман аның каберен кеше таба алмаслык итеп яшерде. Шуңа күрә, без, аның дуслары, юл башына, туган авылына аның һәйкәлен куярга булдык, — диде.

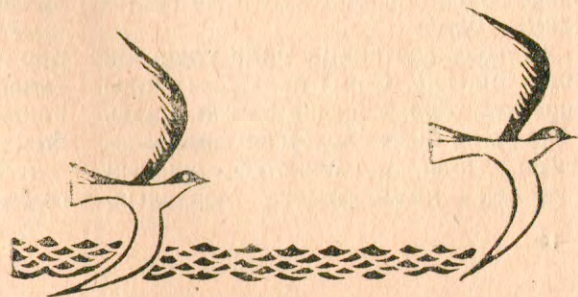
Барлык юллар арасында иң данлы юл бу хәзер. Батыр якташыбызның һәйкәле шушы юл башында, аның туган авылы — Мостафа авылының басу капкасы янында, нәкъ мин аны беренче мәртәбә очраткандагыча горуurlанып, алга ашкынып тора. Аның янына, туган жиренә бертуктаусыз халык ағыла. Мин аларны горуurlанып каршы алам һәм озатып калам...

Карт имән тынды. Ул әле хикәясен сөйләп бетермәгәндер дип, мин сүзсез генә имән төбөндә утыра бирдем.

Шул вакыт сандугач сайравы ишетелде. Әйе, бу ул, Муса жырлаган сандугач, карт имәннең дус сандугачы иде! Ул Муса жырларыннан илһам алып яши. Ул туган жире, кыю якташлары, зур батырлык юлы туганында жырлый иде...

ПРОЗА, ДРАМАТУРГИЯ,
ПОЭЗИЯ

Бик зур яңалыгыбыз бар, улым. Светлананы кияүгә бирдек! — Ул үзенең кызын биргәндәй шатлана иде.

Мин дә Рәисә апага йөрәк сыкра-
вымны, башымның әйләнүен сиз-
дермәскә тырышып, тешләремне
кыстым, тыштан шатланган булдым.

— Бәхетләре булсын инде...

— Булыр, булыр. Бик пар кил-
гәннәр. Ире бик сөйкемле, эчми,
тартмый. Үзебезнең авыл малае.
Институт бетергәч, каядыр читкә
жибәргәннәр иде, хәзер Әлмәттә
тора икән. Туйлары зрә күңелле үт-
те. Светлана гына берәз елап алды,
анысы шатлыктан булгандыр инде.

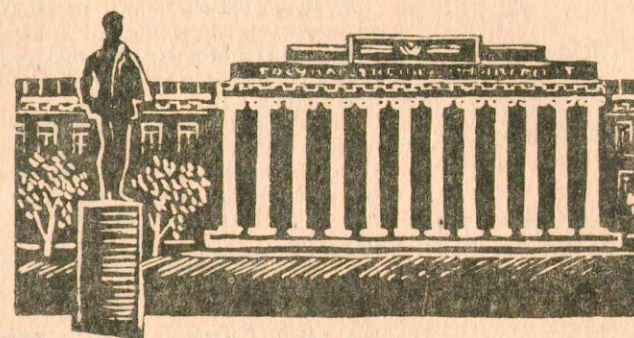
— Ә син, Рәисә апа, кияү чырае
күрмиңә картая, дигән идең.

— Дигәнмендер, дигәнмендер.
Ни әйтсәң дә, утызы җитеп килә иде.
Кемнеләр көтеп яшәгән, имеш. Ә
көткәне алдаган, күрәсең. — Учын-
дагы кортлы чикләвекләргә идән

юа торган чиләккә салып, зарланыр-
га тотынды: — Быелгысы елларда
чикләвекләр нык кортлап китте. Ме-
нә, без кыз вакытта, бер дә кортлы
булмый торган иде ул. Кара инде,
адам хуры! Бер кәрҗиннән нибары
ике стакан савы чыкты. — Рәисә апа
стенадагы ике герле, хан заманын-
нан калган зур гына сөгәткә карап
алды да: — Бәрәкәт, ни гомер юан-
ганмын, — дип, стаканнарын альяп-
кычына бушатты. — Светлана-
ларның китәр вакытлары. Ул чикләвекне
бик ярата, берәз күчтәнәч булыр
диюем. Мин озакламам, хәзер кай-
тып җитәрмен...

Өстәл өстендә чикләвекләр ятып
калды. Көзгә чикләвекләр. Сап-са-
рылар. Читтән караганда бар да тук,
таза кебек күренәләр. Кулыңа алып
әйләндереп-әйләндереп карамыйча,
аерып ал, бар: кайсы тук та кайсы
кортлы...

Түбән Кама.

КАЗАН ДӘҮЛӘТ УНИВЕРСИТЕТЫ
ЯШЬЛӘРЕНӘ СҮЗ БИРЕЛӘ

КАЗ ӨМӘСЕ

Каз мамыгы — тупсада.
Өмәнең кызган чагы.
Кашка куна, керфеккә,
Мамыкның тузган чагы.

Кырын ятып чиләктә,
Бәкегә төшә казлар...
Каз мамыгыдай жиңел
Кара толымлы кызлар.

Гөрләп тора табыннар,
Өмәләре ни тора!
Йортка төшкән яшь килен
Мамык мендәр тутыра.

Рафаэль Хужин

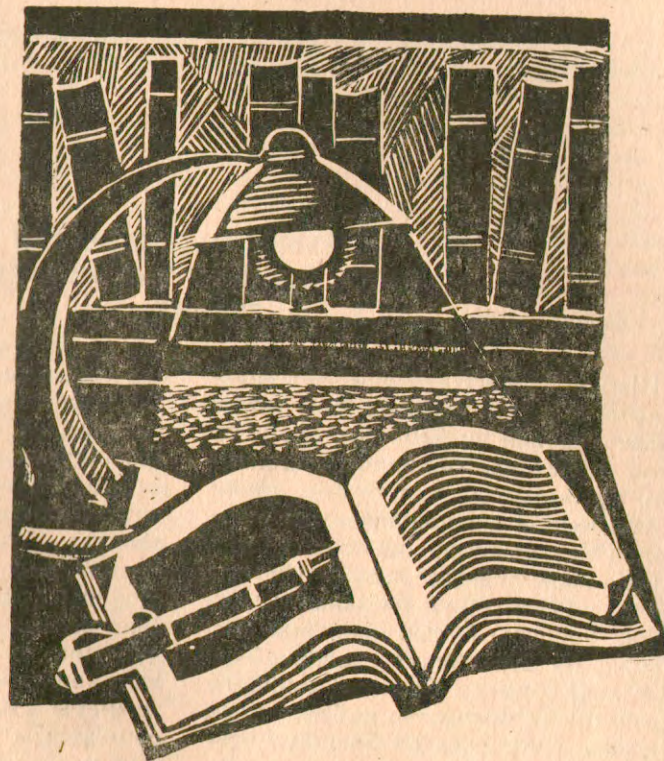
МАЛАЙ ЧАКЛАР

й чаклар, шаян үсмер чаклар
өлөргә калган элөгеп.
аллыклар безгә урман иде,
лгалар — диңгез элгәре.

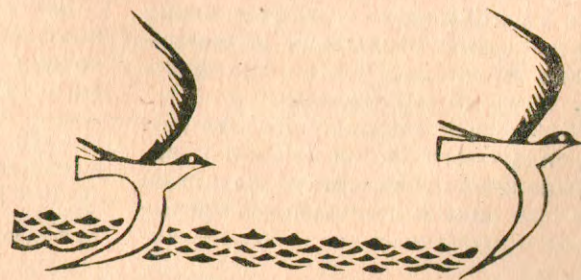
ы куге таллар арасында
ыш» уйнап йөрдек катырып.
тибрәнгән тополь ботагында
й чагым калган утырып.

буйларында аунап үстек.
решә идек... «Баш киләм!»
ы инеш шаулап аккан жиргә
о чагым чумган баш белән.

й чаклар, шаян үсмер чаклар
өлөргә калган элөгеп.
й чакның күп нәрсәсен койган
омышның кыллы илөгө.

ТӘНКЫЙТЪ-БИБЛИОГРАФИЯ,
ӘДӘБИЯТ ТАРИХЫ

ның авторы бераз роман-
о күчеленең шушы хасия-
әсерләренә, шигырьләре-
бер серле настроение би-
уенда», «Әлфирә», «Ике
«Тәүге мәхәббәт», «Ана
китерә» — шундыйлар.
а 11 әсәр бар, дүртесендә
больницада бара. Әмма
а моңсулык нурлары си-
(анысын да начар дияргә
якты тәэсир кала.

Яруллин беренче шигырь-
алар өчен язган иде. Де-
рияткә аяк басканда күп
ыйрьләр шулай итәләр,
иннан үзләре канат чыгар-
ы оныталар. Бу бик үк мак-
клы хәл түгел үзе, шулай
йрь табигатен көчләү дә
иде. Күз тимәсен, Фәнис
сукмагыннан бөтенләйгә
ды, ул язганнарның күбесе
яшүсмерләргә адреслан-
ы китабы исә — «Минем
улаем балалар өчен. Аның
на бәләкәй генә рецензия
ып чыкты («Казан утлары»,
сан). Әйе шул, әлеге ре-
әйтелгәнчә, «балалар өчен

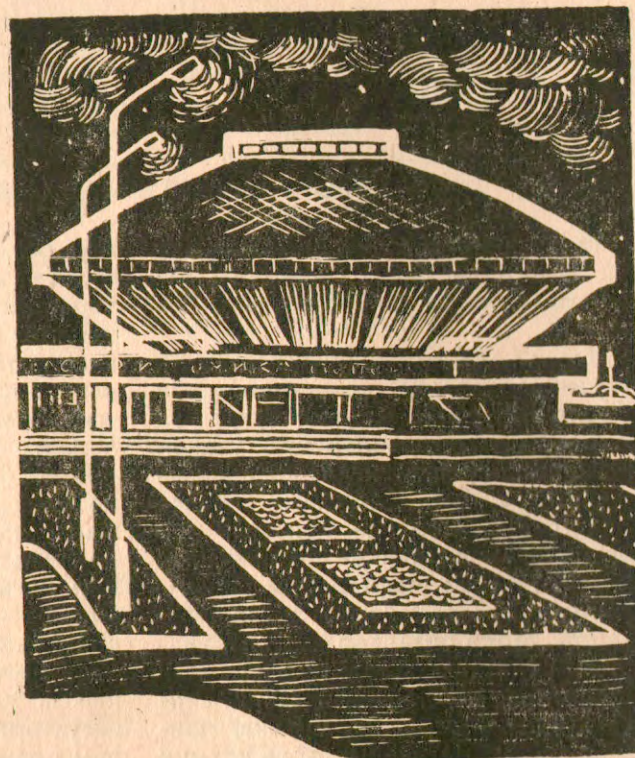
айбер китаплар бәхетсез
Алар укылмый. Чөнки
шигырьләр, балаларның
беркатлылыгына зурларча
ап елмаеп, зурларга сөй-
булып чыга. Мондый ши-
е тыңлап, зурларның ел-
мөмкин, әлбәттә... Ә бала
игырьләрне укып чыккан-
лмаерга уйлап та карамай-
и бу шигырьдә сөйләнгән
макыйга — аның өчен таби-
әл генә...» Зөлфәт фикер-

ләре бик дөрес. Ф. Яруллинның күп-
челек шигырьләренә кагылышлы
рәвештә урынлы әйтә ул. Әмма ав-
тор тарафыннан китерелгән мисал
бу очракта урынсыз. Зөлфәт карлы-
гач турындагы шигырьне балалар
табигатенә хуш килерлек әсәр итеп
ала. Ә шигырь Фәнис Яруллинның
вакыт-вакыт «балалардан зурларча
естән карап көлүе»нә дәлил! Чөнки
сабий үзенә беркатлылыгы белән
«карлыгачның койрыгы ярык, шун-
нан таныдым...», ди, ул әле барлык
карлыгачларның да койрыклары
шундый икәннен белеп житкерми, ә
әтисе баласының «аңгыралыгына»
гажәпләнеп елмаеп тора... Мондый
шигырьләрнең шактый еш очравы
(«Жәй көне дә шуармын», «Төшер-
мәдем», «Бәби кемгә охшаган?»,
«Бушлай билет саталар») борчу ту-
дыра. Чөнки шундый тенденция го-
мумән татар балалары өчен языл-
ган шигъри әдәбиятта соңгы чорда
нык тамыр жәйде. Бу хәл безне
уйланырга мәжбүр итәргә тиеш.

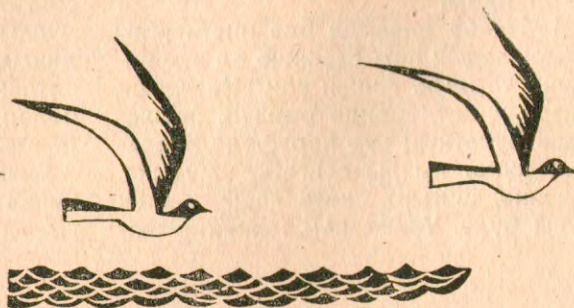
Фәнис Яруллин шигыренә үз йөрә-
генә бер кыйпылчыгын сала, шуңа
аның әсәрләре укучы тарафыннан
яратып кабул ителә...

Минем Фәнис Яруллинны күргә-
нем юк. Әмма шигырь китапларын
укыгач, аның рухын татыгач, күптән-
ге танышым кебек сизәм. Менә әле
дә ул кояш белән сөйләшәдер, кир-
ле-хутлы атлап йөрүче бәләкәчне
күзәтеп, елмаеп утырадыр. Бәлки
аның күзе сиреньңәргә төшкәндер.
Әллә күңеле белән Ык буйларын-
дамы?

Мин аның моңсулыгын тоям, ел-
маюын күрәм кебек. Кешелекле ел-
маюны, Фәнис елмаюын...

СӘНГАТЬМЕ, ФӘНМЕ,
ӘЛЛӘ?..

безнең «Кристалл»ыбыз кебек
 Мәскәүнең Съездлар сараен
 Казандагы яңа концерт залын
 шкә жигәргә була бит. Аларны
 төсле музыкаль инструмент итеп
 «уйнатырга» мөмкин. Әгәр дә әлеге
 кың аскы «тарелкасын» төрле
 музыкаль әсәрләр өчен экран итеп
 далансак? Юк, биредә музыка
 нсыз — урам, трамвайлар йөрөп
 . Тукта, тукта, әгәр төсләрне
 ка белән түгел, ә... һава торы-
 белән бәйләп үзгәртсәк?! Бу бит
 ызы багучы бүлөк иткән алтын
 кебек үк булачак. һәм... әнә,
 ызы, циркның аскы «тарелка-
 да төсләр салмак кына алышы-
 тора: кызылдан — яшелгә,
 ыдан — зәңгәргә, аннары яңадан
 ылга... Шундый зур бина «су-

әнә жыл чыга, анеморумбометр
 лары әйләнә башлый, шунда
 алтын этәч» аваз бирә, аның
 ы төсләрдә чагыла. Архитекту-
 бигать белән берләшә. Төсләр
 хәлендәге үзгәрешләренә күр-
 , «сөйләп» торалар...
 ыңгы Көнчыгыштагы бер канун
 төшә. Көннең төрле вакытында,
 ң төрле фасылында, һава хәле-
 төрле үзгәрешләрендә шул
 нтка яркаклы музыка гына
 га рөхсәт ителә. Тарих кабат-
 . Хәзер һава хәле төсләр му-

зыкасын үзенә буйсындыра.

Әллә каян гына болытлар күер-
 ды, яңгыр ява башлады. Урамга ак
 яктылык сирпелде. Әлеге кызыл-
 яшел-зәңгәр-кызыл хәзер ак төс
 белән сыекландырыла һәм бу чират-
 лашу кара юеш асфальтта кабатла-
 нып уйный...

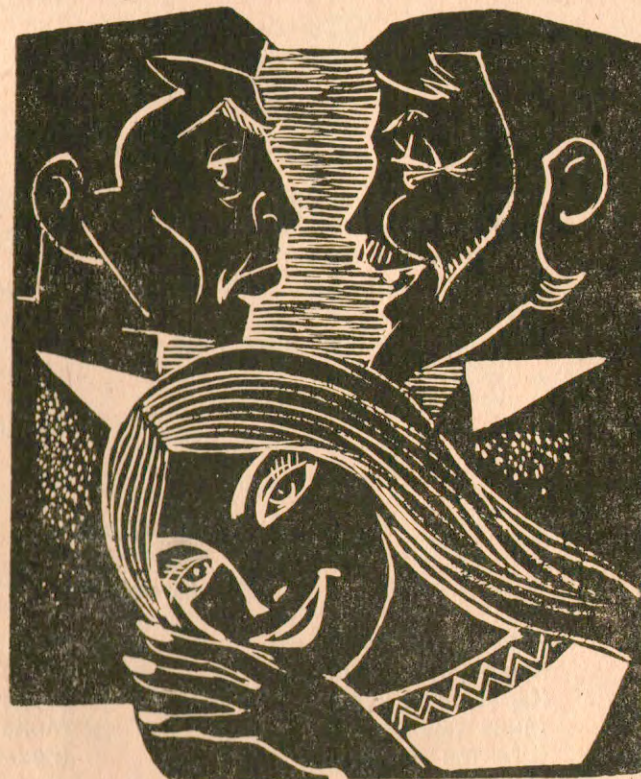
Яңгыр тына, ак төс кими. Жил дә
 йокыга тала. Түбәдәге «алтын этәч»
 канат кагып боерык бирә: отбой,
 отбой! Төсләр тынып калалар.

Анеморумбометрга аңа нәрсә —
 яңгырың ни, карың ни, салкының ни,
 эссең ни! Ә яңгырны ничек үлчәр-
 гә? Төсләр бит яңгыр көчәю белән
 яки кимү белән үзгәрәләр. Егетләр-
 нең берсе гажәеп фикер әйтте:
 үзбезнең приборны яңгыр сулары
 ага торган трубага куйыйк!

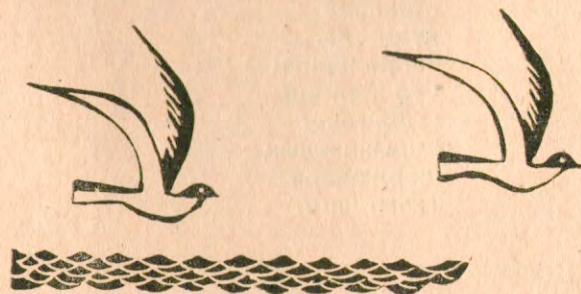
Футурист Маяковский Пушкинга
 кулын сузды:

— Ә сез ноктюрн уйный алырсыз-
 мы су трубаларын флейта итеп?

Безнең изге хыялыбыз бар: Ка-
 зандагы истәлекле биналарның ба-
 рысын да шулай цирктагы шикелле
 төс белән «бизәп» чыгарга иде.
 Барысын бер үзәктән идарә итеп, —
 эйтик елга портындагы дамбадан, —
 бөтен шәһәрне төсле музыкаль
 инструмент урынына «уйнатырга»
 булыр иде. Тьфу, тьфу! Күз тимәсен
 хыялыбызга!

ЯШЬЛӘР КӨЛӘ

РЕДКОЛЛЕГИЯ

Марс Шабает (жаваплы редактор), Гариф
Ахунов, Аяз Гыйлажев, Илтани Илалова,
Туфан Миңнуллин, Рафаэль Мостафин,
Равил Фәйзуллин, Рөстәм Хәкимов, Ил-
дар Юзиев, Мирсәет Ярүллин, Илдар
Әхмәдиев.

Редакторы Резеда Вәлиева

Художнигы С. Кульбака

Художество редакторы А. Садыков

Техник редакторы Ә. Трофимова

Корректорлары Р. С. Хәмидуллина,
М. М. Мирсалихова

Производствого бирелде 28/VIII-1969 ел.
Басарга кул куелды 26/III-1970 ел. ПФ 05185.
Типография кәгазе № 3, 70×90¹/₁₆. Учетн.-
изд. табагы 6/16. Якынча басма табагы 7,02.
Заказ В-450. Тираж 3500. Бәясе 21 тиен.

Татарстан китап нәшрияты.
Казан. Бауман ур., 19.

ТАССР Министрлар Советы каршындагы
Матбугат идарәсенең Камил Якуб исемен-
дәге матбугат комбинатында басылды.
Казан, Бауман урамы, 19.